

Formulář pro uplatnění připomínek, stanovisek a názorů

NÁZEV NÁVRHU OPATŘENÍ KE KONZULTACI:

Návrh rozhodnutí o ceně č. CEN/3/XX.2014-Y

IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE DOTČENÉHO SUBJEKTU:

Obchodní firma / název / jméno a příjmení: Vodafone Czech Republic a.s.

IČ (bylo-li přiděleno): 25788001

Kontaktní osoba (vč. telefonního čísla a adresy elektronické pošty):

Petr Piškula, 777123315, petr.piskula@vodafone.com

DŮVĚRNOST POSKYTNUTÝCH INFORMACÍ:

Tato verze neobsahuje obchodní tajemství a další důvěrné informace a je možné ji zveřejnit.

Datum: 17.2.2014

Jméno a příjmení, funkce oprávněné osoby:

Petr Piškula, manažer pro regulační záležitosti

Podpis oprávněné osoby:

Společnost Vodafone vítá možnost vyjádřit se k dokumentu Českého telekomunikačního úřadu (dále též „Úřad“) a níže zasílá své připomínky:

I. PŘIPOMÍNKY K JEDNOTLIVÝM ČÁSTEM/USTANOVENÍM NÁVRHU OPATŘENÍ:

1. K výroku I. odst. (1) - k použití nové metodiky

I. Zákonný rámec cenové regulace

Pro stanovení regulované ceny je použit model pure LRIC (long run incremental costs), který zohledňuje pouze přírůstkové náklady na velkoobchodní službu ukončení volání (terminace). Cena za terminaci společnosti Vodafone nebyla dosud Úřadem regulována.

Cenová regulace terminační ceny (FTR) je zářímována jak právem českým [zákonem o elektronických komunikacích (dále též „ZEK“) a na něj navazujících analýz a nápravných opatření], tak právem EU [směrnice 2002/21/ES, 2002/19/ES a navazující Doporučením Komise č. 2009/396/ES, týkající se regulace terminační ceny (dále též „Doporučení“)]. S Doporučením byl rovněž zveřejněn doprovodný dokument obsahující analýzu dopadů regulace¹, kde jsou posuzovány obecně otázky ohledně dopadu na i) telekomunikační sektor obecně, ii) skupiny operátorů a iii) spotřebitele.

Právní řád, zejména zákon o elektronických komunikacích nastavuje pravidla cenové regulace následujícím způsobem:

Podle § 56 odst. 4 ZEK je Úřad povinen při uplatňování cenové regulace brát do úvahy ochranu zájmů subjektu, jehož ceny jsou regulovány tak, aby cena plynoucí z rozhodnutí Úřadu byla přinejmenším nákladová; to neplatí pro služby podle § 43 (*zvláštní opatření pro zdravotně postižené*).

Pojem nákladová cena je pak dle názoru Vodafone třeba vykládat v souladu s § 55 odst. 2 ZEK, podle kterého nákladově orientovanou cenou se rozumí cena, která zahrnuje efektivně a účelně vynaložené náklady a přiměřený zisk. Tato cena se sjedná tak, aby zajistila návratnost investic v přiměřeném časovém období a zohlednila příslušná rizika, včetně rizik spojených s investicemi do nových sítí. Obdobné ustanovení obsahuje i § 57 odst. 3 ZEK.

Podle § 57 odst. 1 ZEK je Úřad oprávněn uplatnit regulaci cen v případě, že analýza relevantního trhu souvisejícího s propojením nebo přístupem provedená podle § 51 prokáže, že tento trh není efektivně konkurenční zejména tím, že by mohlo docházet k uplatňování nepřiměřeně vysoké nebo nepřiměřeně nízké ceny v neprospěch koncových uživatelů, a jestliže by opatření podle § 51 odst. 3 písm. a) až f) nevedla k nápravě.

Podle čl. 16 odst. 4 Směrnice 2002/21/ES a zejm. čl. 8 odst. 4 Směrnice 2002/19/ES přijaté opatření, včetně cenové regulace, musí vycházet z povahy zjištěného problému a musí být přiměřené. V souladu s principem přiměřenosti zásahu veřejné moci jako jedním ze základních principů právního státu, a podle § 2 odst. 3 správního řádu správní orgán může do práv a zájmů dotčených osob zasahovat jen v nezbytném rozsahu².

¹ Commission staff working document SEC(2009) 599

² K zásadě přiměřenosti jako jednoho ze základních právních principů dále také viz rozhodnutí Ústavního soudu Pl. ÚS 28/98 a Pl. ÚS 5/01

Z uvedeného vyplývá, že Úřad při cenové regulaci musí cenu stanovit tak, aby pokryla efektivně a účelně vynaložené náklady a přiměřený zisk, zajistila návratnost investice v přiměřeném časovém období a zohlednila příslušná rizika. K cenové regulaci je možné přistoupit, pokud trh není efektivně konkurenční například tím, že by mohlo docházet k uplatňování nepřiměřeně vysoké nebo nízké ceny v neprospěch koncových uživatelů a je možné použít jen nápravné opatření přiměřené povaze identifikované tržní disfunkce.

II. Nepřezkoumatelnost Návrhu:

Společnost Vodafone je přesvědčena, že návrh rozhodnutí trpí vadou nepřezkoumatelnosti vzhledem k výše uvedeným zákonným náležitostem a předpokladům cenové regulace, neboť odůvodnění na uvedená právní ustanovení buď nijak nereaguje, případně reaguje nedostatečně.

a. Požadavek nákladovosti cen, návratnosti investic a pokrytí rizik

Úřad navrhuje použití nákladového modelu pure LRIC, který zohledňuje pouze přírůstkové náklady na službu ukončení volání v pevné síti. Navíc se jedná o přírůstkové náklady teoretického efektivního operátora. Použití modelu je v zásadě odůvodněno (pouhým) odkazem na Doporučení.

Přiměřenost metody stanovení (výpočtu) regulované ceny: Regulace FTR byla před vytvořením modelu pure LRIC prováděna metodou LRIC+. Vedle toho, v případě mobilních sítí byla ještě v r. 2012 uplatňována regulovaná cena stanovená metodou FAHC na základě výsledků oddělené evidence nákladů a výnosů předávaných mobilními operátory podle požadavků stanovených v opatření obecné povahy Českého telekomunikačního úřadu č OOP/4/03.2006-3 (dále jen „OOP“). Cenová regulace na základě těchto podkladů nepochybně dle názoru Úřadu splňovala zákonné podmínky pro cenovou regulaci, zejména pak požadavku na nákladovost ceny. Metoda FAHC tedy je stále nezpochybněnou metodou pro stanovení nákladově orientované ceny i pro FTR.

Jak je známo Úřadu z jeho regulační činnosti, metodiku LRIC je možné použít v několika variantách, zejm. LRIC+ a pure LRIC, přičemž pure LRIC představuje z pohledu regulovaného subjektu nejtěžší dopad, tj. nejvyšší míru snížení FTR. Všechny metodiky LRIC lze obecně považovat za metodiky pro stanovení efektivních nákladů.

Na základě uvedeného je společnost Vodafone přesvědčena, že v situaci, kdy existuje více relevantních způsobů stanovení regulované ceny (z výše uvedeného vyplývají přinejmenším tři: FAC, LRIC+ a pure LRIC), je povinností Úřadu plně odůvodnit, proč s ohledem na zákonné požadavky vyhovuje pouze metodika pure LRIC a v čem již nevyhovují zbývající způsoby stanovení ceny.

Pokud jde o test přiměřenosti, Návrh ve svém odůvodnění obsahuje pouze „obranu“ metodiky pure LRIC s tím, že „metoda LRIC umožňuje pokrýt náklady, které teoretickému efektivnímu operátorovi vznikají (v dlouhém období) poskytováním velkoobchodní služby terminace“ (str. 2-4) apod. Dále obsahuje odkaz na Doporučení s tím, že při výkonu své činnosti má Úřad na základě § 108 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích vycházet i z doporučení Evropské komise. Rovněž tak analýza trhu vydaná jako opatření obecné povahy č. A/3/12.2013-8 obsahuje v zásadě obecný popis principů modelu pure LRIC, neposkytuje však žádná relevantní zjištění ve vztahu k možnosti použití jiných metodik pro stanovení regulované ceny³.

³ Viz část Ceny a ziskovost v kapitole 3.1.2. analýzy trhu

Odůvodnění použití metody pure LRIC pouhým odkazem na požadavek Doporučení považuje společnost Vodafone za naprosto nepřijatelné, a to zejména s ohledem na to, že Doporučení není závazné. Ačkoliv podle § 108 ZEK má Úřad při regulaci vycházet i z doporučení EU, jejich aplikace musí být odůvodněna věcně vzhledem k ostatním zákonným ustanovením, v tomto případě zejména k ustanovením týkajících se cenové regulace a požadavku na **přiměřenost** ukládaného opatření.

Ačkoliv Úřad kontinuálně odkazuje na doprovodné odůvodnění Doporučení, pokud jde o podrobnosti důvodů aplikace metodiky pure LRIC, společnost Vodafone je přesvědčena, že se jedná o nezákonný postup. Úřad se nemůže zbavit povinnosti odůvodnit své rozhodnutí (pouhým) odkazem na odůvodnění rozhodnutí orgánu jiného, nadto rozhodnutí nezávazného. Na nezávaznosti Doporučení nic nemění ani ustanovení § 108 zákona o elektronických komunikacích, a toto ustanovení ani Úřad nevyvazuje z povinnosti řádně odůvodnit aplikaci Doporučení v podmínkách a kontextu České republiky. Za absurdní a zcela odporující charakteru obecné nezávaznosti doporučení Evropské komise dle Smlouvy o fungování EU (čl. 288) pak je nutné považovat názor a postup, podle kterého by měl Úřad na národní úrovni ve svých rozhodnutích odůvodňovat ne postup dle Doporučení, ale naopak postup, který by se od Doporučení odchyloval.

Naopak, z praxe jiných členských zemí EU je zřejmé, že diskuse o aplikaci Doporučení a jejich důvodech probíhala a byla v řadě případů důkladná. Jedná se zejména o příklad postupu regulačních orgánů ve Velké Británii, Nizozemí a Německu. V Německu navíc diskuse o aplikaci Doporučení vedla k tomu, že regulační úřad BNetzA postupoval s ohledem na podmínky německého trhu a regulace odlišně od Doporučení.

Použití metodiky výpočtu regulované ceny pure LRIC není, jak se zřejmě Úřad domnívá, pouze „technickou“ otázkou způsobu/techniky výpočtu, ale jedná se o principiální posun a významnou změnu regulace ve vztahu k dosavadní praxi. To ostatně je patrné i na míře poklesu regulované ceny (pokles ceny je řádově na desetinu dosavadní regulované ceny). I z tohoto faktu má společnost Vodafone za to, že odůvodnění nového postupu musí být o to důkladnější a přesvědčivější. Pouhý odkaz na požadavky Doporučení by tak znamenal ve značném rozsahu rezignaci na regulační pravomoci a svéprávnost Úřadu jako nezávislého regulátora.

Návrh tedy neobsahuje ve svém odůvodnění žádný test přiměřenosti zvolené metodiky výpočtu regulované ceny, což jej činí nepřezkoumatelným a z toho důvodu nezákonným.

Zákonnost aplikace metodiky pure LRIC: Jak je uvedeno výše, podle § 55 odst. 2 ZEK se nákladově orientovanou cenou rozumí cena, která mj. zahrnuje efektivně a účelně vynaložené náklady a přiměřený zisk.

Společnost Vodafone je přesvědčena, že požadavkem zákona je, aby regulovaná cena zahrnula **skutečně, reálně** (a efektivně) vynaložené náklady regulovaného subjektu, nikoliv náklady, které **by vynaložil teoretický** operátor modelovaný pomocí modelovacích algoritmů a nástrojů. Takové náklady lze označit i za spekulativní, neboť celý koncept teoretického efektivního operátora je ryze spekulativní a v reálném světě takto fungujícího operátora nelze nalézt. Úřad nikde v odůvodnění nevysvětluje, jak je možné, že náklady hypotetického operátora odpovídají (či jsou s nimi jinak srovnatelné) nákladům (resp. nákladovosti) skutečných operátorů působících na českém trhu (resp. přímo společnosti Vodafone). Odůvodnění metodiky pure LRIC je tak třeba doplnit o odpovědi na výše uvedené otázky a námítky.

Kromě toho, jak i Úřad v odůvodnění Návrhu uvádí, metodika pure LRIC je přírůstková, tj. vylučuje řadu nákladů (sdílené a společné). Je zřejmé, že z obchodního pohledu nelze reálně ceny kalkulovat přírůstkovou metodou, protože některé náklady (zejm. společné a sdílené) by nebyly pokryty žádnou cenou. Vzniká tak otázka, proč právě u ceny za terminaci by měla být cena stanovena čistě na základě přírůstkových nákladů (ponecháme-li stranou otázku, že jde o náklady teoretického operátora, tj. o teoretické (spekulativní) náklady). Aplikace přírůstkové metodiky pouze na ceny vybraných služeb může v důsledku představovat například diskriminaci jedné skupiny „uživatelů“ či „zákazníků“ sítě vůči jiné skupině (velkoobchodní vs. maloobchodní, terminující vs. přistupující – FVNO), kdy jedné skupině zákazníků nejsou některé náklady vůbec účtovány, a proto musí být jiné skupině účtovány ceny o tyto náklady vyšší.

Z uvedeného tedy dle přesvědčení společnosti Vodafone vyplývá, že metodika pure LRIC neodpovídá požadavku § 55 odst. 2 ZEK na to, aby regulovaná cena zahrнула vynaložené náklady.

Společnost Vodafone je přesvědčena, že s ohledem na právní principy má být použito takové metodiky, která stanovuje efektivně vynaložené náklady, a pokud takových metodik existuje více, je možné použít pouze tu metodiku, která pro regulovaný subjekt představuje menší zásah do jeho práv a zájmů. Tomu však Návrh vůbec neodpovídá a nelze přezkoumat, jakými úvahami a závěry se Úřad řídil při volbě mezi různými způsoby stanovení regulované ceny a zda je tedy zvolená metodika v souladu se zákonem.

b. Požadavek na prokázání a identifikaci tržní disfunkce a použití přiměřeného regulačního opatření

Cenová regulace FTR podle názoru společnosti Vodafone trpí zásadním nedostatkem odůvodnění ohledně identifikování tržního problému a použití přiměřeného nápravného opatření. Nebyla provedena analýza dopadů regulačního opatření na dotčené subjekty a posouzení jeho přiměřenosti.

Podle § 57 odst. 1 ZEK má být cenová regulace uplatněna tehdy, pokud dochází (nebo by mohlo docházet) k uplatňování nepřiměřeně vysoké (nebo nízké) ceny v neprospěch koncových uživatelů. Prokázání této kauzality v podmínkách České republiky však v odůvodnění Návrhu zcela chybí. Podle § 51 ZEK lze nápravné opatření uložit, pokud daný trh není efektivně konkurenční. Zákon definuje, že efektivně konkurenční není trh, na kterém působí podnik s významnou tržní silou, a nápravná opatření (národní či na úrovni EU) nepostačují k řešení daného problému (§ 51 odst. 1 ZEK). Nepochybně je tedy nutné, aby bylo vždy prokázáno, v čem tržní disfunkce konkrétně spočívá, a nelze se spokojit pouze se zkoumáním jednotlivých kritérií, zda svědčí či nikoliv ve prospěch existence významné tržní síly, a niž by bylo zřejmé, jaký je zjištěný problém na trhu.

Návrh se v otázce zjištění tržní disfunkce pouze odkazuje na podkladovou analýzu trhu č.3. Podle ní jsou relevantní zjištění pro nalezení významné tržní síly následující:

- (i) 100% tržní podíl každého operátora, pokud jde o terminaci v jeho síti. Toto zjištění samo o sobě však nemusí nutně znamenat existenci významné tržní síly.
- (ii) Kritérium ceny a ziskovosti samo o sobě nesevídčí o existenci významné tržní síly.
- (iii) Evropská komise uvedla, že vzhledem k míře očekávaného snížení FTR, nelze vyloučit, že by bez regulace mohlo dojít k odmítnutí požadavku na přístup nebo regulované ceny.

Na základě těchto zjištění Úřad zkonstatoval, že trh není konkurenční a je třeba uložit nápravná opatření. Jako (potenciální) problém na trhu, tj. tržní disfunkci, analýza uvádí v bodě 4.3.:

1. Odmítání požadavku na propojení nebo přístup
2. Diskriminační jednání nebo zadržování informací
3. Účtování nepřiměřených/excesivních cen za terminaci

Přitom pro cenovou regulaci je zásadní potenciaální problém č. 3. V této souvislosti je nutné připomenout, že Úřad při zkoumání kritérií pro nalezení podniku s významnou tržní silou zkonstatoval, že kritérium ceny a ziskovosti samo o sobě nesevřdí o existenci významné tržní síly (neboť společnost Telefónica ve výkazech oddělené evidence u služby terminace identifikuje provozní ztrátu). I přesto však Úřad nejenže navrhuje uložit cenovou regulaci, ale ještě cenovou regulaci zpřísňuje použitím metodiky s nejtěžším dopadem na regulovaný subjekt. Tržní problém č. 3 přitom Úřad specifikuje jako riziko účtování nepřiměřeně vysokých cen v neprospěch koncových uživatelů. V čem však má spočívat tento neprospěch a na jakých konkrétních zjištěních svůj názor Úřad zakládá, však z Návrhu není patrné. Při vypořádání obdobné připomínky společnosti Vodafone v rámci analýzy trhu 7. Úřad uvedl, že „ČTÚ není zákonem vázán k použití pouze jedné nákladové metodiky a má tak v tomto ohledu značnou volnost při výběru vhodného postupu pro výpočet regulované ceny.“⁴ I zde je společnosti Vodafone přesvědčena, že má-li Úřad značnou volnost ve výběru postupu stanovení ceny, o to důkladněji pak změna postupu musí být odůvodněna.

V odůvodnění je sice uvedeno, že Úřad předpokládá obecně promítnutí poklesu velkoobchodní ceny do cen maloobchodních (a tak předpokládá pokles maloobchodních cen), avšak tím nijak nereaguje na námitku, že metodika pure LRIC vede k přesunu nákladů (z cen jedné služby do služeb jiných), a tím může dojít ke snížení některých maloobchodních cen, avšak na druhé straně ke zvýšení maloobchodních cen jiných, a tedy konečný prospěch koncového uživatele nemůže být nepochybně prokázán. Navíc, jak opět uvedl při vypořádání připomínky společnosti Vodafone ohledně kauzality mezi poklesem velkoobchodní regulované ceny terminace a maloobchodních cen v rámci konzultace analýzy trhu č. 7⁴, Úřad předpokládá oslabení významu vlivu poklesu velkoobchodní ceny na cenu maloobchodní (mj. i díky změně metodiky výpočtu regulované ceny) a i nadále tak nevychází důkaz o tom, že by mohly být účtovány excesivní ceny v neprospěch koncových uživatelů, z relevantních zjištění tržní situace a jejího vývoje, ale z axiomu Úřadu, že „velkoobchodní ceny, jako jeden z nákladových vstupů do ceny maloobchodní, by na tuto maloobchodní cenu měly mít vliv“. Pokud se Úřad odvolává v detailech důvodu pro použití Doporučení na jeho doprovodný dokument¹, pak společnost Vodafone pro úplnost uvádí, že tento doprovodný dokument mj. popisuje i očekávání, jak se má promítnout snížení terminační ceny v mobilní síti ve fixních sítích (tzv. pass-through rate) ve výši 0,2⁵ (tj. snížení MTR o 1 Kč se při volání z pevných sítí promítne snížením o 20 hal, zbytek připadá na zvýšení zisku operátora pevné sítě). Společnost Vodafone je přesvědčena, že zhodnocení i tohoto aspektu (tj. jaké je očekávané promítnutí snížení velkoobchodní ceny do maloobchodní) musí být součástí odůvodnění Návrhu, resp. zavedení modelu pure LRIC jako metodiky pro výpočet ceny terminace, aby bylo možné posoudit přiměřenost zvoleného způsobu regulace.

Odůvodnění cenové regulace je tak v zásadě opřeno o tautologickou argumentaci, že regulace je nutná, neboť odstraňuje riziko, že bez ní by operátoři nepřistoupili na regulovanou úroveň FTR, což nelze považovat za prokázání neprospěchu či prospěchu účinků nápravného opatření pro koncové uživatele.

⁴ http://www.ctu.cz/cs/download/art/tabulky/ooop/tabulky_ooop_art-07-xx_2013-yy_navrh_29_05_2013.pdf

⁵ SEC(2009) 599, str. 53; Z toho vyplývá, že efektem snižování MTR je především výrazný přesun zisku z mobilního sektoru do pevného, přičemž míra tohoto přesunu je 4x vyšší než očekávané snížení ceny pro koncové spotřebitele

Pokud jde o přiměřenost regulačního zásahu, tento princip vyžaduje nejen prokázání veřejného zájmu a jeho skutečného praktického efektu (zejm. v podobě nižších koncových cen v reakci na nižší FTR) ale také zvážení významu tohoto veřejného zájmu oproti veřejnému zájmu na ochraně práv a zájmů regulovaného subjektu, zejména oproti dopadu na jeho výnosy a zisk. Rovněž takovéto posouzení v odůvodnění Návrhu zcela chybí. Toto posouzení by tak mělo obsahovat i prokázání, že výše maloobchodních cen závisí na výši ceny terminace, a nastítnit, jak by měly odrážet MO ceny úroveň FTR na trhu, který je efektivně konkurenční (což, jak předpokládáme, je cílový stav, k jehož dosažení by mělo nápravné opatření vést, případně jej simulovat či nahradit).

Součástí posouzení přiměřenosti nápravného opatření je také úvaha nad tím, jaký dopad a účinek je od nápravného opatření očekáván a zda tak dojde k nápravě identifikovaného problému. Návrh toto však ani v alespoň elementárním rozsahu nenabízí.

Důsledky použití modelu pure LRIC: Metodika pure LRIC v důsledku znamená přesun nákladů z ceny jedné služby do cen služeb jiných. To ostatně říká i Úřad, když v odůvodnění Návrhu na str. 3 uvádí, že náklady nezahrnuté do ceny za terminaci díky kalkulaci ceny FTR na základě přírůstkového modelu pure LRIC, bude muset Vodafone zahrnout do cen ostatních služeb.

Pokud přírůstková metodika pure LRIC vede jen k přesunu nákladů, v principu nemůže požadavku na přiměřenost zásahu vůči zjištěnému problému vyhovět. Má-li zjištěným problémem být uplatňování nepřiměřeně vysoké ceny pro koncové uživatele, pak řešením nemůže být nápravné opatření, které pouze přesune náklady, avšak celkové cenové „zatížení“ koncového zákazníka nezmění.

Skutečnosti uvedené v této části 3. společnost Vodafone vedou k závěru, že s ohledem na právní principy má být použito takové metodiky, která stanovuje efektivní náklady, a pokud takových metodik existuje více, je možné použít pouze tu metodiku, která pro regulovaný subjekt představuje menší zásah do jeho práv a zájmů⁶. Odůvodnění použití metody pure LRIC pouhým odkazem na požadavek Doporučení pak považuje společnost Vodafone za naprosto nepřijatelné, a to zejména s ohledem na to, že Doporučení není závazné, a vzhledem k principu přiměřenosti regulace a ostatním ustanovením ZEK je jeho přímá aplikace nezákonná.

Společnost Vodafone tedy v rámci správního řízení navrhuje, aby Úřad doplnil následující podklady

- a. **výše uvedenou analýzu dopadů metodiky regulace FTR, a to jak na koncové zákazníky, tak na společnost Vodafone,**
- b. **odůvodnění souladu použití metodiky pure LRIC s právním řádem České republiky, zejména posouzení oprávněnosti výběru této metodiky oproti jiným způsobům stanovení efektivních nákladů založených na principech LRIC, ale i oproti metodě FAHC, a to vzhledem k požadavkům ZEK na regulaci cen a právního principu přiměřenosti zásahů veřejné moci.**

2. Doplnění výroku II. - doba platnosti regulované ceny

Podle podkladové analýzy trhu č. 3 je časový rámeček vymezen obdobím tří let. Analýza trhu byla zveřejněna v Telekomunikačním věstníku, částce 20/2013 dne 13.12.2013, tj. její doba platnosti skončí 13.12.2016. Společnost Vodafone je přesvědčena, že nápravné opatření, které je vydáno na základě uvedené analýzy

⁶ K tomuto závěru dospěl nizozemský Národní apelační soud v rozsudku LJN: BR6195, ve věci žaloby deseti telekomunikačních operátorů proti rozhodnutí nizozemského regulačního úřadu OPTA, kterým byly stanoveny ceny za ukončení volání v telekomunikačních sítích

trhu, nemůže mít delší platnost, než jakou má podkladová analýza. Proto žádáme, aby v návrhu rozhodnutí bylo uvedeno datum 13.12.2016 jako datum kdy nejpozději skončí platnost tohoto rozhodnutí.

Navrhujeme, aby byl doplněn odst. (3) výroku II.:

„(3) Toto rozhodnutí pozbývá účinnosti 13.12.2016.“

3. K výroku II. odst. (1) - okamžik začátku účinnost nových cen

Závěrem společnost Vodafone poukazuje na závažný aspekt regulace FTR. Vzhledem k vývoji procesu aplikace FTR založené na pure LRIC, jak je i popsán v analýze trhu č. 3, došlo k situaci, že MTR je regulována na základě modelu pure LRIC již od 1.7.2013, avšak FTR stále regulována dle modelu pure LRIC není. Ačkoliv má společnost Vodafone zásadní výhrady k aplikaci modelu pure LRIC, a považuje jej za nezákonný, ještě závažnější je fakt, že MTR a FTR podléhají v současnosti různým regulačním režimům, resp. různým modelům pro stanovení ceny za terminaci. Vzhledem k tomu, že společnost Vodafone má drtivou většinu provozu v mobilní síti, tento rozdílný regulační přístup k MTR a FTR společnost Vodafone významně poškozuje. Chce-li se Úřad řídit Doporučením, jak uvádí, pak toto Doporučení rovněž obsahuje ustanovení, podle kterého různý regulační režim sazeb MTR a FTR zásadním způsobem narušuje hospodářskou soutěž.

Společnost Vodafone je přesvědčena, že tato situace, kdy by téměř rok měly být MTR a FTR regulovány na základě různých modelů, je mimořádně závažná a její náprava odůvodňuje mimořádné opatření spočívající v neposkytnutí „implementační“ lhůty 2 – 3 měsíců. Proto žádáme, aby nová výše FTR byla aplikována co nejdříve, a sice od nabytí právní moci nového rozhodnutí o ceně, jako je tomu v situacích uvedených ve výroku II. odst. 1. Otázku účinnosti účtované ceny lze ve smluvních vztazích v tomto výjimečném případě dostatečně ošetřit.